

ÚSTAVNÝ SÚD SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Hlavná 110, 042 65 Košice 1

P. O. Box E – 35

PREHEAD VYBRANÝCH ROZHODNUTÍ ÚSTAVNÉHO SÚDU SLOVENSKEJ REPUBLIKY

za obdobie IX./2020
Senát IV

Nález:

spisová značka	IV. ÚS 167/2020
populárny názov	Dovolanie - odôvodnenie odmietnutia
sudca spravodajca	Miroslav Duriš
druh konania	konanie o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	Nález - Nález
dátum rozhodnutia	25.08.2020
dotknuté články ústavy a medzinárodných zmlúv	Ústava Slovenskej republiky čl. 46 ods. 1 Ústava Slovenskej republiky čl. 127 ods. 2 Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd čl. 6 ods. 1 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 73
analytická právna veta	Odmietnutie dovolania ako neprípustné nemožno odôvodniť iba všeobecnými odkazmi na judikatúru dovolacieho, príp. ústavného súdu, ale dovolací súd je povinný tieto všeobecné princípy (judikatúru) v odôvodnení aplikovať na konkrétne námietky vznesené dovolateľom.
skutkový stav a základné fakty	Na sťažovateľku bola cudzincom poškodeným nezákonným rozhodnutím o vyhostení postúpená pohľadávka na náhradu škody spôsobenú pri výkone verejnej moci. Tá ju vymáhala žalobou podľa zákona č. 514/2003 Z. z., ktorej však okresný súd nevyhovел, čo bolo potvrdené aj krajským súdom v odvolacom konaní. V dovolaní sťažovateľka argumentovala vadou spočívajúcou vo svojoľnom procesnom postupe krajského súdu pri hodnotení dôkazu - oznámenia oddelenia cudzineckej polície o predĺžení pobytu, ktorého obsah tento v rozpore s prezumpciou správnosti verejných listín bez vykonania dokazovania opaku spochybnil. V dôsledku toho krajský súd listine pripísal nesprávny význam, čo malo podstatný vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Najvyšší súd dovolanie ako neprípustné odmietol.
z odôvodnenia	Z argumentácie obsiahnutej v bode 12 tohto nálezu možno ustáliť, že kľúčovou námietkou sťažovateľky, ktorou spochybňuje ústavnú udržateľnosť napadnutého uznesenia najvyššieho súdu, je vo svojej podstate všeobecnosť odôvodnenia napadnutého uznesenia, ktorému chýba nevyhnutnosť presvedčivosti na to, aby ho bolo možné považovať za ústavne udržateľné, a to s prihliadnutím na skutočnosť, že sa ním najvyšší súd obmedzuje len na judikatúru týkajúcu sa otázky vykonávania a hodnotenia dôkazov bez odôvodnenia aplikácie tejto judikatúry na posudzovaný prípad. Námietka sťažovateľky je podľa názoru ústavného súdu opodstatnená. V relevantnej časti napadnutého uznesenia najvyšší súd bez potreby podrobenia dovolacej námietky sťažovateľky o tom, že „odvolací súd v rozpore s § 205 CSP iba na základe vlastnej úvahy bez vykonania dokazovania o opaku spochybnil obsah verejnej listiny a zároveň nevykonával dôkaz navrhnutý stranou (pripojenie

	<p>administratívnych spisov“), osobitnému preskúmaniu vo všeobecnosti v bode 12 v podstatnom uviedol:</p> <p>„Súčasťou práva na spravodlivý proces nie je právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhovaných dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03). ... Podľa právneho názoru dovolacieho súdu ani v zmysle novej právnej úpravy civilného sporového konania, ktorá nadobudla účinnosť 1. júla 2016, nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cdo 56/2017, 5 Cdo 90/2017, 8 Cdo 187/2017).“</p> <p>... preskúmaním napadnutého uznesenia (predovšetkým citovaného bodu 12 napadnutého uznesenia najvyššieho súdu) ústavný súd dospel k názoru, že najvyšší súd sa argumentáciou sťažovateľky, ktorou táto odôvodňovala existenciu vady zmätočnosti, nezaoberal. Odkázal pritom iba na svoju vlastnú judikatúru, resp. judikatúru ústavného súdu, z ktorej vyplývajú všeobecné právne východiská pri posudzovaní prípustnosti a dôvodnosti dovolania. Napadnuté uznesenie najvyššieho súdu je preto podľa názoru ústavného súdu poznačené absenciou relevantnej argumentácie (k tomu pozri aj argumentáciu sťažovateľky obsiahnutú v bode 28 tohto nálezu, s ktorou sa ústavný súd stotožňuje), ktorou by sa najvyšší súd s prihliadnutím na konkrétne okolnosti prejednávanej veci uvedenými všeobecnými princípmi a ich aplikáciou na námietky vznesené sťažovateľkou v dovolaní zaoberal.</p> <p><u>Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol:</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Základné právo sťažovateľky na súdnu ochranu zaručené čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie zaručené čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. júna 2019 porušené boli. 2. Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. júna 2019 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie. 3. Najvyšší súd Slovenskej republiky je povinný nahradiť sťažovateľke trov konania. 4. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti nevyhovuje.
<p>použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESEP a iných súdov</p>	
<p>súvisiace právne predpisy</p>	<p>zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok</p>
<p>klúčové slová</p>	<p>arbitrárnosť dokazovanie-dôkaz dokazovanie-hodnotenie dôkazov dovolanie-dovolacie dôvody</p>

Spracovalo Analytické oddelenie Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky

Upozornenie :

Prehľad vybraných rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „prehľad“) je neoficiálnym dokumentom, ktorý slúži výlučne na informovanie o rozhodovacej činnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky.

republiky (ďalej len „ústavný súd“). Prehľad zostavuje Analytické oddelenie Odboru súdnych poradcov a súdnej agendy Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky z rozhodnutí ústavného súdu, písomne vyhotovených a odoslaných účastníkom konania v danom období. Prehľad nezaväzuje ústavný súd a nenahrádza jednotlivé rozhodnutia ústavného súdu, z ktorých bol zostavený.